

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af myndighedsloven.

(Myndighedsalderen) og

II. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænser.

(Afgivet af udvalget den 5. december 1969).

Udvalget har holdt 3 møder og har fået 7 spørgsmål skriftligt besvaret af justitsministeren. Såvel spørgsmålene som ministerens besvarelser af disse er optrykt som bilag til nærværende betænkning.

Ad I. forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Myndighedsalderen).

Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Ad II. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænser.

Som det fremgår af de optrykte spørgsmål og svar, har udvalget drøftet en række af de aldersgrænser på 21 år, der ikke nedsættes ifølge forslaget.

Udvalget har drøftet den i dykkerlovens § 3, litra a, indeholdte aldersgrænse på 21 år. Som det fremgår af besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4, har handelsministeriet meddelt, at 21 års aldersgrænsen er indsat i loven af rent medicinske grunde. Udvalget finder ikke begrundelsen for at opretholde en 21 års aldersgrænse i dette tilfælde overbevisende og skal henstille, at spørgsmålet ved en senere lejlighed tages op til overvejelse.

Udvalget har endvidere drøftet begrundelsen for de i lov om skibes bemanning § 28 og § 29 fastsatte aldersgrænser på 21 år for fiskeskippere af 2. og 3. grad og den i samme lovs § 34 fastsatte aldersgrænse på 21 år, jfr. udvalgets spørgsmål 5. Det fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål, at handelsministeriet anfører, at de i loven anførte aldersbetingelser ikke bygger på et myndighedskriterium, men at de alene er indført for at sikre en vis modenhed af de

personer, som beklæder de omhandlede stillinger.

Idet man bemærker, at ønsket om at sikre en vis modenhed også er motiveringen for at kræve myndighed i en række forbindelser, og at argumentationen for ikke at ændre 21 års grænsen til en 20 års grænse derfor ikke er særlig holdbar, skal udvalget henstille, at spørgsmålet om en nedsættelse af aldersgrænsen på 21 år til en 20 års grænse i overensstemmelse med nedsættelsen af myndighedsalderen tages op ved en senere lejlighed.

Udvalget har endelig drøftet de i straffelovens § 220 og § 228 indeholdte aldersgrænser på 21 år. Straffelovens § 220 beskytter kvinder, der er tjenstlig eller økonomisk afhængig af en mand, idet der fastsættes straf for den, der ved groft misbrug af afhængighedsforholdet skaffer sig samleje uden for ægteskab. Strafbarheden er ikke knyttet til nogen aldersgrænse, men der er fastsat et særlig højt strafmaksimum i tilfælde, hvor kvinden er under 21 år.

Justitsministeriet har i sit svar på udvalgets spørgsmål 6 anført, at det forhold, at den almindelige myndighedsalder nedsættes til 20 år, ikke synes at kunne begrundes, at det særlige strafferetlige værn, der gives unge kvinder, der befinder sig i en speciel afhængighedssituation, indskrænkes til kun at gælde kvinder under 20 år. Det tilføjes dog, at bestemmelsen kun anvendes sjældent, og at spørgsmålet er uden større selvstændig betydning.

Straffelovens § 228, stk. 2, fastsætter straf af fængsel indtil 4 år for den, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge